

12

Poprzez życia ciemne burze

1. Poprzez ży - cia cie - mne bu - rze, wąską ścieżką poprzez trud, i - dziem
wzrok utkwwszy w gó - rze, gdzie Pan wzywa wierny lud. I cel co - raz się przy -
bli - ża, u - pra - gnio - ny, święty tak. I - dziem za sztandarem krzyża, bo to
Chry - stu - so - wy znak. Idziem za sztandarem krzyża, bo to Chrystuso - wy znak.

1. Poprzez życia ciemne burze,
wąską ścieżką poprzez trud,
idziem wzrok utkwwszy w górze,
gdzie Pan wzywa wierny lud.
I cel coraz się przybliża,
upragniony, święty tak.
[:Idziem za sztandarem krzyża,
bo to Chrystusowy znak.:]

2. Krzyż do Zbawcy nas prowadzi,
nas, szafarzy Jego łask,
pokarm dając dla czeladzi,
słuszny w Tysiąclecia brzask.
Sztandar ten utwierdza w mocy,
bo choć ścieżka krótka już,
[:Zapadają cienie nocy,
ucisk jest przed nami tuż.:]

3. Jednak Pan zostawił słowa,
 że kto wierzy w Jego krew,
 tego w łasce Pan zachowa
 gdy się srożyć będzie gniew.
 Choć śmierć weźmie nasze ciała,
 tę powłokę, ziemski pył,
 [:wejdziem tam, gdzie wieczna chwała;
 Kościół w Panu będzie żył.:]

13

Żołnierzem Pana jestem ja

63, 92, 122

1. Żoł - nie - rzem Pa - na je - stem ja i dzie - rżę Du - cha miecz,
 i wal - czę, a - by si - ła zła przed Pa - nem pierz - chła precz.

1. Żołnierzem Pana jestem ja
 i dzieżę Ducha miecz,
 i walcę, aby siła zła
 przed Panem pierzchła precz.

3. A moim wodzem jest Pan mój,
 On wie dzie zawsze mnie,
 więc z Nim zwycięski stoczę bój,
 pokusom oprę się.

2. Na sobie Bożą zbroję mam
 i tarczę wiary tę,
 co dał swym wiernym Chrystus sam,
 więc jak On walczyć chcę.

4. A choć w tej walce cierpię trud
 i ciężko walczyć mi,
 wiem, że tak czynił Pański lud
 po wszystkie życia dni.

5. Lecz kiedy trud mój skończy się,
 gdy już nadejdzie zgon,
 Pan wynagrodzi chwałą mię,
 bo miłościwy On.